

Sygn. akt IV KK 312/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2022 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie A. R.

z urzędu kwestii wstrzymania wobec skazanej wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 28 lipca 2021 r., sygn. akt VII Ka 397/21, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 2 listopada 2020 r., sygn. akt XI K 445/19,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

z urzędu wstrzymać wobec skazanej A. R. c. T., ur. 2 marca 1951 r. w Z., wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 28 lipca 2021 r., sygn. akt VII Ka 397/21, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 2 listopada 2020 r., sygn. akt XI K 445/19.

UZASADNIENIE

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego na niekorzyść skazanej A. R. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące naruszenie przepisów art. 69 § 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 1 k.k., polegające na utrzymaniu w mocy rozstrzygnięć zawartych w pkt 49 i 50 części dyspozytywnej orzeczenia sądu *a quo* o warunkowym zawieszeniu na okres próby wynoszący 3 lata wykonania orzeczonej wobec A. R. kary łącznej pozbawienia wolności oraz zobowiązaniu oskarżonej w okresie próby do informowania sądu o przebiegu okresu próby na piśmie co 3 miesiące do 10 dnia danego miesiąca, w sytuacji jednoczesnego podwyższenia wymiaru kar

jednostkowych za czyny przypisane oskarżonej przez sąd *meriti* i wymierzenia kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której sąd odwoławczy zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, podczas gdy zgodnie z brzmieniem przepisu art. 69 § 1 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, co w sytuacji orzeczenia wobec A. R. takiej kary w wymiarze wyższym, nie uprawniało sądu do warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Sąd Najwyższy stwierdza co następuje.

Trafność wniesionej przez Prokuratora Generalnego kasacji zostanie oceniona na rozprawie, gdyż Sąd Najwyższy na obecnym etapie postępowania uznał, że brak jest podstaw do przyjęcia jej oczywistej zasadności w ujęciu art. 535 § 5 k.p.k. i uwzględnienia w całości na posiedzeniu w trybie tego przepisu. W tej sytuacji z urzędu należało wstrzymać wobec skazanej wykonanie w/w orzeczenia do czasu zakończenia postępowania kasacyjnego. A zatem, skoro zachodzą istotne rozbieżności co do charakteru orzeczonej wobec skazanej kary, orzeczenie zaskarżone kasacją nie powinno być skierowane do wykonania, zanim sytuacja prawna skazanej A. R. nie zostanie ostatecznie wyjaśniona.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.